

ಚಾಲ ಬಚಗ

ಚಿಗುರು ಚಿಲುಮೆ

chiguruchilume@gmail.com

OCTOBER 15 2014

Volume 01 Issue 03

ಸಹೃದಯಿ ಬಳಗಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ !!

ನಾವು ಈ ಸಲದ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಧಾರವಾಡ ಕನ್ನಡದಾಗ ಬರಬೇಕು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡೇವಿ. ಅದರಂಗ ಬಂದದ. ಇದು ಕೆಲವೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಿರಿಕಿರಿ, ತ್ರಾಸ ಅನ್ನಸಬಹುದು ಆದ್ರೆ ಅದರ ಸೊಗಸ ಬ್ಯಾರ. ಓದಕೋತ್ ಹೋದಂಗ ಖುಷಿ ಆಗ್ತದೆ.

ಈಗ ಚಿಗುರು ಚಿಲುಮೆಗೆ ಮೂರನೆ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಗ ತಂದ ಸಂಭ್ರಮ. ಎರಡನೇ ಆವೃತ್ತಿಗೆ ಇದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಮಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹುರುಪು ಕೊಟ್ಟಾವ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಮೆಚಗೊಂಡು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿಕತ್ತದ್ದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ಈ ಸಲ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಚಿನ್ನಯ್ಯಗೆ ಹೊಕಂಪಿನ ಸ್ವಾಗತಾ ಅದ. ಅದರಂಗ ಬಾಲಬಳಗ ಸಾಲಿಯ ಸಂಸತ್ತು, ಶಿಕ್ಷಕರು ಎಲ್ಲಾರ ಉತ್ಸಾಹ ಚಿಲುಮೆ ಪುಟದೇಳುತ್ತಿರೋದು ನಮಗ ಭಾರೀ ಸಂತೋಷ ತಂದದ.

'ಗುರು' ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಾಗ ದೊಡ್ಡದು ಅಂತ ಅರ್ಥ ಅದ. ಗುರುವಿನ ಕಲ್ಪನೆ, ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಹೇಳತೀರದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದದ. ಹೀಂಗಂತ ನಾವು ಈ ಸಲದ ಚಿಗುರು ಚಿಲುಮೆಯ ಇಡೀ ಸಂಚಿಕೆ 'ಗುರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ'ಗೆ ಮೀಸಲಿಟ್ಟೇವಿ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದಾಗ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನ ತಯಾರ ಮಾಡೋ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅದ. ಆದ್ರೆ ಗುರು, ಗುರುವಿನ ಮಹತ್ವ ಅರಿಯುವ ಅತೀ ಅವಶ್ಯದ ವಿಷಯಾನ ಎಲ್ಲಿಯೂ ತಗದಂಗ ಇಲ್ಲಾ. ಹಂಗಂದ್ರ ಗುರು ಯಾರು ? ಇದು ಗುಡಿಯೊಳಗ ಸಿಗುವ 'ಗುರುಜಿ' ವಿಷಯ ಅಂತು ಸರ್ವಥಾ ಅಲ್ಲ. ಗುರು ನಮ್ಮೊಳಗ ಇದ್ದಾನ. ಯಾವೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಯಾರ್ಯಾರು ಗುರು ಆಗ್ತಾರ, ಗುರುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಏನು ಅಂತ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ.

೮೦ ಮಳೆಗಾಲಗಳನ್ನ ಕಂಡ ಅಜ್ಜಿ ತನ್ನ ಇಡೀ ಜೀವನಾನುಭವದಿಂದ ಗುರು ಆಗಬಹುದು, ೧೨ ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ ಚದುರಂಗ ಆಟದೊಳಗ, ಅಮ್ಮ ರುಚಿ ರುಚಿಯಾದ ಅಡಗಿಯಿಂದ, ಚಂದನ ರಂಗೋಲಿಯಿಂದ ಗುರು ಆಗಬಹುದು, ಗೆಳತಿ ಮೆಹಂದಿ ಹಚ್ಚುದೊಳಗ, ನಮ್ಮ ಮನೀಗ ಬರು ಗೌಂಡಿ, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ ರಿಪೇರ್ ಮಾಡು ಮೇಸ್ತ್ರಿ ಗುರು ಆಗಬಹುದು.

ಹಿಂಗ ಸ್ಥಳದ ಪರಿಮಿತಿಯೊಳಗ ಇಲ್ಲೊಂದಿಷ್ಟನ್ನ ಚರ್ಚಾ ಮಾಡೇವಿ. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿ ವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳನ್ನ ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯದ. ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿ ನೋಡದ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊತ, ಕಲಿಕೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧ್ಯದ ಅಂತ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನ ಹುಡುಕೋತ ಬದುಕನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೊಳಗ ಸಾರ್ಥಕತಿ ಅದ. ಇದರೊಳಗ ಬಾಲಬಳಗದ ಕನಸು, ಆಶಯ ಮಿಳಿತಾಗದ. ನೀವು, ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಚಿಗುರು ಚಿಲುಮೆ ಸಹಾಯ ಅವಶ್ಯ ತಗೊಬಹುದು. ನಮ್ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಚಿಗುರುಗಳಾಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನ ಸೇರಿಸಿಕತ್ತವಿ. ಬಾಲಬಳಗ ಸಾಲಿಯೊಳಗ ಇರುವ ಒಂದ್ ಹೊಸಾ ವಿಷಯ, ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರಿಗೇ ಅಂತ ವಿಶೇಷ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತ ಚಲನಚಿತ್ರ. ನಾವಿಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದ ಪುಸ್ತಕ ಅಥವಾ ಹಿಂತಾದ ಒಂದ್ ಛಲೋ ಪುಸ್ತಕದ ಸಮೂಹ ವಾಚನ ಶುರು ಮಾಡ್ಕೇಕಂತ ಅನ್ನೋಂಡೇವಿ.

ಎಲ್ಲಾಗೂ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ ಶುಭ ಲಾಭಗಳನ್ನ ತರಲಿ ಅಂತ ಹಾರೈಸಿವಿ .

ಈ ಸಲ ಸಾಲಿ ಹುಡುಗುರು ಬರದಿದ್ದು ಏನು ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಬೇಜಾರ ಆಗಬ್ಯಾಡ್ತಿ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಸೂಟಿ ಇರುದ್ರಿಂದ ಏನು ಬಂದಿಲ್ಲಾ.

ದೀಪಕ ಪಾಟೀಲ

ಮುಕ್ತಾಂಗಣ

ಬಾಲಬಳಗದ ಅನೇಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಂಗಣವೂ ಒಂದು. ಮುಕ್ತಾಂಗಣ ಅಂದರೆ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ amphitheater ಎನ್ನುವುದು. ಬಾಲಬಳಗಕ್ಕೆ ದೊರಕಿರುವಂತಹ ಭೌಗೋಳಿಕ ಇಳಿಜಾರಿನ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿ ನಾವು ಒಂದು ಮುಕ್ತಾಂಗಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವಾರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮುಕ್ತಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರದ ರೀತಿಯೊಳಗೆ ನಾವು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು, ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ಜಾಗದೊಳಗೆ ನೆರಳಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾವು ಬಹಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹದ ಹೂವಿನ ಗಿಡ-ಮರಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಶೋಕ, ಪಾರಿಜಾತ, ಸಂಪಿಗೆ, ಗಗನಮಲ್ಲಿಗೆ, ಬೇವು, ಬಕುಳ, ಅನೇಕ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಹಚ್ಚಿದ್ದೇವೆ. ಅವು ದೊಡ್ಡವೂ ಆಗಿವೆ. ಮುಂದಿನ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಸಾಕಷ್ಟು ನೆರಳು ಕೊಡುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ. ಆದರೆ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಚಪ್ಪರವನ್ನು ಹಾಕಲು ಇನ್ನೂ ನಮಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆ ವೇದಿಕೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಸಂಜೆಯ ಸಮಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇಷ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯೊಳಗಿರುವುದೇ ಹಗಲಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ೧೦ ರಿಂದ ೫ ರ ವರೆಗೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕೆಲ ಸಲ ಸಂಜೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಚಪ್ಪರಹಿತ ವೇದಿಕೆ ಅನಾನುಕೂಲಕರವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಚಪ್ಪರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಕನಸು. ಆದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ನಾವು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಯೋಜನೆ ಏನೆಂದರೆ ಈ ವೇದಿಕೆ ಮೇಲಿನ ಚಪ್ಪರಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಒಟ್ಟು ಖರ್ಚು ಸುಮಾರು ೫,೦೦,೦೦೦ (ಐದು ಲಕ್ಷ) ರೂಪಾಯಿ. ಈ ಖರ್ಚಿನ ಮೊತ್ತವನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ, ಹಿತೈಷಿಗಳಿಂದ, ಪಾಲಕರಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಬಂದ ದೇಣಿಗೆಯ ಹಣದಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಕನಸು. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಾವು ರೂಪಿಸಿರುವುದು ಹೇಗೆಂದರೆ ೫೦೦ (ಐದು ನೂರು) ರೂಪಾಯಿಯ ಒಂದು ಕಡುಬು, ಒಂದು unit. ನೀವು ಒಂದು ಕಡುಬು ಕೊಂಡುತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಎರೆಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಿಮಗೆಷ್ಟುಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಹಿತೈಷಿಗಳು ೧,೨,... ೧೦ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಕಡುಬುಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸುಮಾರು ೭೫,೦೦೦ (ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾವಿರ)ದಷ್ಟು ಮೊತ್ತ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದ್ದಿದೆ. ಅರ್ಥಾತ್, ನಮಗಿನ್ನೂ ೪,೦೦,೦೦೦ (ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ) ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮೊತ್ತ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಬೇಕು. ಈ ಹಣ ಎಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ಸಂಗ್ರಹವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ನಾವು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಚಪ್ಪರವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂತೋಷ ನಿಮಗೂ ಸಿಗಲಿ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು, ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದಯಮಾಡಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಈ ೫೦೦ (ಐದು ನೂರು) ರೂಪಾಯಿಯ ಕಡುಬುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ, ಬಳಗದವರಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ. ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ಈ ೫೦೦ (ಐದು ನೂರು) ರೂಪಾಯಿಯ ಕಡುಬುಗಳು ಪೂರ್ತಿ ಮಾರಾಟವಾಗಿಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ.

ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೀಗಿದೆ: 0510101037568

ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆ ಹೆಸರು: Balabalaga Building fund, Canara Bank Dharawad.

ನೀವು ಬಾಂಕಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿದ್ದರೆ ದಯಮಾಡಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ. ನಾವು ನಿಮಗೆ ವಿದ್ಯುಕ್ತವಾದ ರಸೀದಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ದೇಣಿಗೆಗೆ ಕರವಿನಾಯಿತಿಯ ಅನುಕೂಲವೂ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಈಗಲೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇವೆ.

ಮುಕ್ತಾಂಗಣ

ಮಾಮಾ-ಮೌಶಿ

ಬಾಲಬಳಗ ಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು 'ಸರ್', 'ಮ್ಯಾಡಮ್', 'ಮಿಸ್' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ 'ಮಾಮಾ', 'ಮೌಶಿ', 'ಅಕ್ಕಾ', 'ಅಣ್ಣಾ' ಎಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಇದು ವಿಚಿತ್ರ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದು ಬಹಳ ಅಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದೂ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ತೀರ ಅಮುಖ್ಯ ಅಥವಾ ಸಣ್ಣ ಎನಿಸುವಂತಹ ಸಂಗತಿ ಇದಾದರೂ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿನೋಡಿದ್ದಾದಲ್ಲಿ, ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಯೇ ನಾವು ಇಂತಹದೊಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಾಲಬಳಗದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಗು ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರುವುದು ಮೂರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿಗೆ, ಶಿಶುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಅದು 'ಅವ್ವಾ', 'ಅಪ್ಪಾ', 'ಅಣ್ಣಾ', 'ಅಕ್ಕಾ', 'ತಮ್ಮಾ', 'ತಂಗಿ', 'ಅಜ್ಜ', 'ಅಜ್ಜಿ' ಇತ್ಯಾದಿ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಲಿಷ್ಟವೆನಿಸಿದ ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿ, ಸರಳವಾಗಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಅದು ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಾತ್ ಮೂರು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಮಗು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು, ತಾಯ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಲಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕಾರಣ ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಮನೆಯೊಳಗೆ ನಿರ್ಭಯವಾದಂತಹ, ಮುಕ್ತವಾದಂತಹ, ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯೂ ಕಲಿಯಬಹುದಾದಂತಹ ಒಂದು ಆತ್ಮೀಯವಾದಂತಹ ವಾತಾವರಣ. ಕಲಿಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಇಂತಹದ್ದೇ ಒಂದು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ. ಮಗು ಶಾಲೆಗೆ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಶಾಲೆ ಎನ್ನುವುದು ಮನೆಯಷ್ಟೇ ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿರಬೇಕು, ಮನೆ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಶಾಲೆಯಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಹೊಸವರು, ದೊಡ್ಡವರು, ಅಪರಿಚಿತರು, ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧ, ಸಂಬೋಧನೆಗಳು ಇವು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಆ ವಕ್ತೆಗಳ ನಡುವೆ ಒಂದು ಅಂತರವನ್ನು, ದೂರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆ ಅಂತರ, ದೂರದೊಳಗೇ ಭಯ, ಆತಂಕ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಶಾಲೆಯ ವಾತಾವರಣ ದೊಳಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಶಾರೀರಿಕವಾಗಿ ಹಾಜರಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಹಟ ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರ ಕಾರಣ ಇದೇ. ಆತ್ಮೀಯವಾದಂತಹ ಪ್ರೀತಿಯ ವಾತಾವರಣ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ.

ಈ ಪ್ರೀತಿಯ, ಆತ್ಮೀಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮನೆಯಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತುಂಬಾ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ನಾವು ಬಾಲಬಳಗದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಮೌಶಿ, ಮಾಮಾ, ಅಕ್ಕಾ, ಅಣ್ಣಾ ಎಂದೇ ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರೂಢಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಂದ ಕ್ಷಣದಿಂದ, ದಿನದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು, ದೊಡ್ಡವರು ಎನ್ನುವವರು ದೂರದವರಲ್ಲ, ಅಪರಿಚಿತರಲ್ಲ ನನ್ನವರೇ. ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾವನೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಮಗುವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ, ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತನಗಿರುವಂತಹ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಲು, ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲು ಅದು ಮುಂದಾಗುತ್ತದೆ. ತನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದನ್ನು, ತಿಳಿಯದಿದ್ದನ್ನು ಅಭಿವಕ್ತಿ ಪಡಿಸಲು ಅದು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಕಲಿಕೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಹಜವಾಗಿ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಸಂತೋಷಮಯವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಈ ಸಂಬೋಧನೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಇಂತಹ ಆತ್ಮೀಯ ವಾತಾವರಣ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು, ಅನುಭವವನ್ನು, ಕೌಶಲವನ್ನು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿ ಅವರ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಸುಗಮ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಶಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಕ್ತ, ಆತ್ಮೀಯ ವಾತಾವರಣ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾದವರು, ಎಷ್ಟೇ ಪಂಡಿತರಿದ್ದರೂ ಅವರ ನೈಪುಣ್ಯ, ಕೌಶಲ್ಯ ಎಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಟ್ಟದಿದ್ದರೂ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ವರ್ಗದೊಳಗೆ ಶರೀರಗಳಾಗಿ, ಮೂಕ ದೇಹಗಳಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು ಜೀವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಇಂಗಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲಿಕೆಯ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಗಬೇಕೆಂದಾದರೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಂಬೋಧನೆಯ ಪರಿಕ್ರಮ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ಪಯಣದೊಳಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಂಗತಿ. ನಾವು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ.

-ಬಾಲಬಳಗ

ಬಾಳ(ಲ) ಬೆಳಗಿಸಿದ ಬಳಗ

ಭಂದಿತ್ತು. ಆ ಬಾಲ್ಯಾ ಭಾಳ ಸೊಗಸಿತ್ತು. ಮೌಶಿ ಮಾಮಂದ್ರು ನಮ್ ಸರ್ವಸ್ವ ಆಗಿದ್ದು. ಗೆಳೆಯಂದ್ರು ಅಷ್ಟೇ. ಯಾವ ತಕರಾರಿಲ್ಲದೆ ಹರುಷ ಹರಡೋ ಜೀವಿಗಳಾಗಿದ್ದು. ಖರೆ ಅಂದ್ರೆ ನಮ್ ಶಾಲಿ ಆವರಣದಾಗ ನಾ ಹೆಚ್ಚು, ಹೂ ನಾನ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತ oxygen ಮತ್ತ ಪ್ರೀತಿ ಜಗಳಾ ಆಡತಿದ್ದು. ಯಾವು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ಲಾಭ ನಮಗ ಆಗ್ತಿತ್ತು. ಏಳು ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಮೂಡಿದ್ದ ಅಪರಿಚಿತರಿಬ್ಬರ status ಗೆಳೆತನವಾಗಿ update ಆಗುತ್ತಂತ. ಹಂತಾದ್ರಾಗ, ಸ್ನೇಹದ ಗೂಡಿನಾಗ, ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾಡದ ಕೆಳಗ ಹಲವಾರು ವರುಷಗಳನ್ನ ಜೀವಿಸಿದ ನಮಗ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದ ಮನಿಯವರು ಅಂತನಿಸಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ choosy ಆಗಿದ್ದಿಲ್ಲದ ಎಳೀ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಸಹಜೀವನದ definition ಸಾರತಿದ್ದು. ನಾ ಶಾಣ್ಣಾ, ನೀ ದಡ್ಡ, ನಾ ಹೆಚ್ಚು ನೀ ಕಡಿಮೆ ಅನ್ನೋ ego ಗೋಡೆಗಳಿನ್ನು ಎದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಮೌಶಿ ಮಾಮಂದ್ರು ಅವುಗಳಿಗೆ no entry ಫಲಕಾ ಹಾಕಿದ್ದು ಅನ್ವತ್ತ. ಒಟ್ಟನ್ಯಾಗ ಥೇಟ್ ಮನುಷ್ಯರಂಗ್ ಇದ್ದವಿ ಹೌದಲ್ಲ?

ನನಗಿನ್ನೂ ನೆನಪೈತಿ ತಂಪು ಸುರಿದ ತಿಳಿತಮದಲಿ ರಸ್ತೆಯದಕ್ಕೂ ಗಿಡಮರಗಳಿಗೆ ಹಾಡು ಕಳಿಸುತ್ತ, ತುಂಬು ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಗಡ್ಡದ ಮಾಮಾನ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು. ಲಯ ತಾಳ ಭಾವ ಭಂಗಿಗಳ ಮೂಲಕ ಬದುಕನ್ನು ಶ್ರುತಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಸಿದ ಆ ಅಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ ಕೂತು ರುಕ್ಕಿಣಿ ಸ್ವೀಟನ್ನ ಅವಲಕ್ಕಿ ತಿಂದಿದ್ದು, initial ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಆ ಸರ್ ನನ್ನು quiz ಮಾಡಿ ಅಂತ ಯಾವಗಲೂ ತಲೆ ತಿಂದಿದ್ದು. ಬುಶುಭೂಮಂಗುಶಯುನೆಪ್ಪು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಆ ದನಿಯ ಇಂಚರ ಇನ್ನು ಕೇಳಿಸ್ತೆ. ಕೂಡಿ ಕಳೆದು ಎಣಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮೌಶಿ ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಕುಪ್ಪಳಿಯಾಗ ಬುತ್ತಿ ಕೈತುತ್ತು ಉಣ್ಣಿಸಬೇಕಾದ್ರ ಸ್ವಾರ್ಥ ಕಳಿದು. ಪ್ರೀತಿ square ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕ ಇನ್ನೂ ಆ ರುಚಿ ನಾಲಗಿ ಮ್ಯಾಲೈತಿ. ಮಕ್ಕಳ ಹಬ್ಬಕ್ಕಂತ ನೂರಾರು ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಾನ ಮಾಡಿ ಬಳಗಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೂ ಬಣ್ಣ ತುಂಬಿದ ಆ ಮೌಶಿಗೋಳ ಜೀವನ ರಂಗು ರಂಗಾಗಿರಲಿ ಅಂತ ಜೀವ ಹಾರಸ್ತೆ. ಮತ್ತ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದು ಗದ್ದದ ಆ ಚೆಲುವಿ ಮೌಶಿ ಜೊತಿ

ಕೋಲಾಟ ಆಡಿದ್ದು ಈಗ ತುಸು ಹೊತ್ತಿನ ಮುಂಚೆಯೇನೋ ಅನ್ನೂವ್ವಂಗ ಕಾಲು ನೋಯಿಸ್ತಾವ ! store room ಬಾಗಿಲದಾಗಿನ ಸಂದ್ಯಾಗ ಮೂಗ ತೂರಿಸಿದ್ದ ಶಕುಂತಲಾ ಮೌಶಿ ಮಾಡೊ ಛಾ ವಾಸನೀ ಇನ್ನೂ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡೀತ್ಯೆ. ನೈದಿಲೆ ಹೊಂಡದಾನ ಕಪ್ಪಿ ಮಂತ್ರಘೋಷಗಳು ತಲೆ ಚಿಟ್ ಹಿಡಿಸಿದ್ದಂಗ ಅವಾಗವಾಗ ಅನ್ನಿಸತೀರೈತೆ. ಶಾಲಿ ಹಿಂಭಾಗದಾಗ ಪಾಳು ಬಿದ್ದ ಕಟ್ಟಡದ ಕಿಡಕಿಯೊಳಗ ಕಂಡಿದ್ದ ಭೂತದ ಕೈ ನನ್ನ ರಾತ್ರಿ ನಿಧೀನ disturb ಮಾಡತೀತ್ಯೆ. ಅಪ್ಪ ತೋರಿಸಿದ್ದ ಪಿಚ್ಚರ ನೆನಪಿಲ್ಲ ಆದ್ರ ಕೋಲೆತ್ತರದ ಮಾಮಾ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟೆ knots ನೆನಪವ. ನಿನ್ನ ಯಾವ exam ಇತ್ತು ನೆನಪಿಲ್ಲ, ಆದ್ರ ಚಿಯಾಂವ್ ಚಿಯಾಂವ್ ಚಿಕ್ಕವ ಗುಬ್ಬಿ ಯಾರಾಗಿದ್ದಂತ ನೆನಪದ. "ಎಚ್ಚರಾ ಎಚ್ಚರಾ " ಯಾರ್ dialogue ಅಂತೂ ಗೊತ್ತದ. ಸುಗ್ರಿಕಾಲ ಹಿಗ್ಗು ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ಇರತೇತಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಬಿದ್ದಿ. ಪಾಲಕರ ಹಬ್ಬದಾಗ ಮಂಗ್ಯಾಗಳ್ಳಂಗ ಆ ಪಾಲಕರು ಮರಾ ಹತ್ತಿದನ್ನೂ ಕಣ್ಣಾಗದ .

ಮೇಘಾ ಬೆಟ್ಟದ ಮ್ಯಾಲಿಂದ ಬಿದ್ದು ತಲೆ ಒಡಕೊಂಡಿದ್ದು, ಸುರಭಿ, ಸಂಪದಾ, ಸಂಗೀತಾರ ಸಂಗೀತ, ರೋಹನನ ತಾಜಮಹಲ್, ಅಪರ್ಣಾಳ ಮುದ್ದು ಅಕ್ಷರಗಳು, ಹಿಮಾಂಶುವಿನ ಯಕ್ಷಗಾನ, ಯಶಸ್ವಿನಿಯ ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಶರತನ ಶಾಯರಿಗಳು, ಪಲ್ಲವಿಯ ಕವನಗಳು, ಸಮಂತನ ಕಬಡ್ಡಿ, current shock ಆಕ್ರಮಣ ಪಟ್ಟುಗಳು, ಮಿಂಚುವಿನ fan ಅಳವಡಿತ ಕ್ಯಾಪ್! ಅಭಿಜಿತನ ತಬಲಾ, ಭರತನ 7 divisiblity rule, ಆದಿತ್ಯನ ಸಿಟ್ಟು, ಓಂಕಾರನ wax painting.... ಹಿಂಗ ಬರದಷ್ಟು ಮುಗಿಯೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಹಂಚಿದಷ್ಟು ಕಡಿಮೀನೂ, ಆಗಂಗಿಲ್ಲ. ಒಂದ ಮಾತಿನ್ಯಾಗ ಹೇಳಿಬಿಡತೆನಿ. "ಬಾಳ ಬೆಳಗಿಸಿದ ಬಳಗ ಇದು. ಬಾಲ ಬೆಳದಂತೆ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎಂದೆಂದೂ "

ಪೂಜಾ ಮಾಶಾಳ

2010

ನನ್ನ ಬಾಲಬಳಗ

ನನ್ನ ಈ ಏಳು ವರ್ಷದ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಬಾಲಬಳಗದೊಂದಿಗಿನ ನನ್ನ ನಂಟು ಆಳವಾಗಿ ಬೆಸೆದುಹೋಗಿದೆ. ನನ್ನೊಳಗಿದ್ದ ಇಚ್ಛೆಗಳು ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳಲು ಈ ಬಾಲಬಳಗದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಕೆಲವು ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಇಟ್ಟು ಇಟ್ಟು ಗೆದ್ದಲು ಹಿಡಿದ ಪುಸ್ತಕದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಲಬಳಗ ನನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ೩೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗದಂತಹ ಅನುಭವ ಹೊಸ ಕಲಿಕೆಗಳು ಈಗ ದೊರೆತಿವೆ. ಪರಸ್ಪರರೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಜೀವನಪಾಠ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆ, ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರಿಸುವುದನ್ನು ಬಾಲಬಳಗ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನ ಪ್ರತಿದಿನದ ಹೊಸ ಕಲಿಕೆಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಚಿಲುಮೆಗಳು. ಇವರೇ ನಾನು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕವನ ಲೇಖನ ಬರೆಯಲು ಉತ್ಸಾಹ, ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದವರು. ಪುಸ್ತಕ ಓದುವ ಹವ್ಯಾಸ ಬೆಳೆದಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಂತರವೇ. ಶಾಲೆಯ ಪರಿಸರವಂತೂ ಆನಂದ ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಈ ಬಳಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮನಸಾರೆ ಹಾಡಿ, ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಪಾಠಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಆನಂದ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಹಲವು ಬಾರಿ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನ, ಧೈರ್ಯ ನೀಡಿ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದ್ದೇ ಈ ನಂಟು ಆಳವಾಗಿ ಬೆಸೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಲೆಗೆ ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡುಗೆಗಿಂತ ಶಾಲೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಕಾರ, ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸದಾ ನನ್ನ ಶಾಲೆಗೆ ಚಿರಋಣಿ.

ಉಮಾ ಭಾತಖಂಡೆ

OF TEACHERS AND INFLUENCES

"There are two kinds of teachers: the kind that fill you with so much quail shot that you can't move, and the kind that just gives you a little prod behind and you jump to the skies." - Robert Frost

Though I remember many of my teachers every other day and talk about them to my students ever so often, today on Teachers day, I choose to remember a select few, for the impact they've each had on me as an individual in their inimitable ways...

1. My Nursery teacher at St. Mary's School, Pune, Mrs. Ashton, who out rightly rejected my "Half green and half red apple" as silly, when I was sure it was my "Half-ripe" apple... That day as a little three year old girl, I learnt my first life-lesson. Even though it's difficult to be myself in a world that conforms, I still need to be myself, be sensitive to and listen to my inner voice... And that little girl didn't just continue representing things the way she felt/saw it, but tried her best to stand up for what she believed in and was passionate about, despite severe limitations...

2. My Std VIII English teacher at Basel's Dharwad, Prema Goudar, who believed in my ability to carry off a play "The Bishop's candlesticks" on my frail shoulders... Her faith in me made a back stage worker like me get involved hands on, in every aspect of the mega play. right from the dialogues, costumes, sets, props and even the role of Maria the maid... Her subtle encouragement helped hone a very vital facet of my personality, and I was a changed person after that....!

3. My Std X English/History teacher at Basel's Dharwad, Rita Martis, who recognized the 'Story teller', the "Dramebaaz" in me and made me read out my answers/essays n' recite poems to the class, voice modulation, expressions, gestures... intact !

Her mere presence in class evoked in me an awe and I used to sit spell-bound in her classes..!

Her history classes were the ones I looked forward to, for she had the innate ability and flair to take you into the world of kings and kingdoms and wars and conquests like no one ever could.

She brought History alive in class and made us connect with historical characters with her superb narrative skills and animated body language. I can't forget how, just to explain the meaning of the word 'Remonstrate' she dramatized the whole scene of the camel and the Bedouin... Wow man ! That scene still plays before my eyes like a movie. "Fool's Paradise" my adaptation from a Reader's Digest story, is the play she trusted me take over completely in Std X. I have picked up so many of her traits in my persona as a teacher, that when ever someone appreciates my story telling or ability to teach well, I immediately remember her and silently thank her. It's difficult to explain the sense of self esteem that she filled in me, which fuels me to this day...

4. My Poster Design Teacher at Art School in Davangere, Shankar Patil, who was a maverick to the core and showed me how you could get your students to

OF TEACHERS AND INFLUENCES

stretch their imagination and attempt stuff that they'd never imagined they could do, by inspiring them with your example... With him, I relearned to be myself and not rein my creative instincts, to express myself the way I feel at the moment

... 5. And then, there's my first teacher, Mum, who other than being my first guru at home, was also my English/History teacher at ASIA English School, Ahmedabad, for a year. Could I name just a few of the things I got to learn from her ? Nah...! Even that would take up endless space. So I think I'll stick to the one most bold n' encouraging gesture of her's. She believed in me and let me take a year's break after my XII to discover myself and my calling... That was a magnanimous gift I treasure till today...

During that period of angst and indecisiveness, she made another mad gesture and let me handle my own "Summer Camp" with a batch of 12 kids when I was all of 18. I got to do everything, plan schedules, activities, budgeting, materials, field trips... It was sheer fun and a huge huge lesson in responsibility ! It helped me discover my efficiency and creativity, changed my perception of myself and made me believe in my abilities... After that there was no looking back ! I've come a long way and the hazaar crazy challenges that I've taken on all through, stem from that first experience gifted by Mum...

6. And then, how could I forget, 'Nature' my most inspiring teacher ! Who opened up a fascinating world of wonderment and discovery...! The more I allowed myself to be adopted as a 'Shishya' by nature, the more it taught me humility and the fact that learning is endless... there's always something to be discovered, always a beautiful

lesson to be learned, right from a huge spreading tree to a tiny precariously perched raindrop on a slender blade of grass, everything could become a fascinating learning experience. My life became all the more magical and enchanting... And when life thrust upon me the role of a teacher, this awesome teacher inspired me to help my students adopt the gentle and patient pace of nature, tap in on their inherent sense of curiosity and introduce them to the fascinatingly serendipitous ways of nature... A huge round of applause to these and the so many other teachers who have inspired me all through the years and continue to do so even today. And a special mention to those fabulous teachers who come in the form of encouraging friends... Happy Teachers Day...!

This is one of my favourite pictures. Matching step with my Std VII kids to the utterly whacky "Soap haak toliya... Brush haak tikka..." dance, during practice time. This dance was part of the "Makkala Habba Naataka" that I mentor every year for std VII at Baala Balaga.

Varsha Samuel- Teacher/ Parent

The Essence of Mentoring

Learning is the most important requirement for every individual. From the moment of the birth, learning begins. The body system receives information through the five sensory perceptions, and that information through the sensory data creates an experience to the body. The body is exposed to information all the time. It is not that all the information is necessary for learning. If learning has to take place, information is necessary, from which the learning begins. Information leads to interpretation, interpretation leads to understanding and understanding leads to learning. There are variety of ways in which learning takes place. For example, when the human baby is born, it learns by itself in the beginning. Then, by the recognition of the mother, the learning catches up and becomes faster. Every type of learning requires the help of another individual and all types of experiences with the other leads to the self-development.

Mentoring is one of the methods in which learning takes place. In simple terms, mentoring can be interpreted as the help and support the people get to manage their own learning, in order to maximize their potential. There is a lot of difference in mentoring that happens in case of individuals in humans and the mentoring that happens in case of animals. In case of animals, the help from the mother is available until a particular stage only. For example, mother bird feeds the baby bird till the baby gets the feathers, and then, the baby learns eating, foraging and other skills required for survival by observing its mother. Even though there is no linguistic conversation, the baby bird understands that what the mother bird is doing, is all it has to do, and then, the baby bird becomes independent very quickly. So, in the animal kingdom, learning happens through mentoring when the baby is able to move around physically. Hence, learning is quick and happens in a very short span of time and they become capable of eating and earning their own food.

The Essence of Mentoring

Mentoring process happens in varieties of ways for humans. It is all the time at the informal and the formal level. In the informal mentoring, there is no specific focus and intension but also, unconsciously, the mentoring can happen. An individual can consider a person, a mentor, without even knowing the word "mentoring". Because, in the process, the individual is always considering the person, useful and helpful in knowing things. Therefore, mentoring can happen at home, from the neighbours, friends, seniors, teachers, even from the common public. For mentoring, there is no specific time, moment or place to begin. It is an off-hand process. One can consider mother as a mentor until the individual grows into a full adult. The feelings of the mentees (those who learn from a mentor), is very important in the process of learning. If the mentee has the greater confidence and trust, learning becomes very quick.

So self-dependence in birds, animals and other organisms is attained very quickly and with that, their learning also stops.

In case of humans, learning is a life-long process. Therefore, human learning is not merely based on instincts. The learning in humans is always moving from one level to the other levels of knowledge. So, the mentoring need in humans is high all the time and required all the time. In case of a human child, the child grows at home, then it is sent to the school and then to college and university for higher studies. In every stage, the child requires some kind of help in the learning process. The learning in humans is always in the ideological level, and is not in the instinctual level. The ideological level of learning always requires the construction and structure of thinking and ideation process and therefore, mentoring plays a great role among human beings. Without mentoring, learning becomes a very cumbersome process and it gets delayed. Hence, at every level mentoring is a great facilitator of learning for the human beings.

Background image by Geeta Bhagwat

The Essence of Mentoring

Whereas, if the mentee doesn't have the interest, then the learning becomes slow, the mentee may even forget whatever said.

In India, there is "*Guru*" concept. The *Guru* is considered to be the greatest among the mentors for an individual. It is believed in *Sanatana Dharma* that a *Guru* becomes a mentor once the disciple accepts him as *Guru* and the *Guru* accepts the person as a disciple. From then on, the control, impact, influence begins to occur to a disciple and it is a never ending process. In the *Gurukula* system also, this practice was adopted in ancient times in India. In this way, it is a great opportunity for a mentee to be in touch with the mentor.

We can look at mentorship at the most elemental level, in the school level in the *Gurukula* system, at the highest level, even to attain self-realization. Mentorship has no limits. Mentorship in a formal way has many benefits. In schools and colleges, mentorship will help students to understand the subject in which they have difficulty. Mentorship helps whenever there is a transition required in the student's level of learning. It helps in reducing stress when a student goes from one level to another, it develops self-confidence, because, mentoring does not make the learner dependent. Mentoring does not involve the laborious classroom teaching process. Rather, it is a kind of guidance in which, the relationship between the mentor and the mentee becomes personal. Therefore, the mentor is able to help the student understanding where he requires to know the things better. Mentorship also helps when an individual enters the collegiate career. The interest in any field can be maintained all the time when a mentor is available. In higher level of research, like the doctoral work, the guide becomes a mentor.

Background image by Geeta Bhagwat

The Essence of Mentoring

Background image by Geeta Bhagwat

The relationship between the guide and the student is not merely formal but is deeper. Because, the love for the subject in the student and the knowledge and wisdom that the guide has creates a very good base for mentor-mentee relationship. That is how mentor creates interest in the field of knowledge, so that the student becomes a specialist in that field. Even in skill based learning, mentorship is very helpful.

For example, in the field of management, those who have better experience are linked with the others who require the learning. It helps in the productivity of the employment, and to learn better things more quickly. Similarly in the field of medicine, when it comes to surgery, a student requires a mentor. Thus, there is no limit to scope of mentoring and mentor-mentee relationship. As there is no end to learning, there is no end to mentoring.

Mentoring discussed above is from a positive point of view. When it comes to deviant behaviour such as pick-pocketing or robbery, mentoring plays an equally important role. An individual alone cannot learn pick-pocketing. He requires the help of others, the senior pick-pocketing experts will train the learners. Similarly in case of criminal behaviour, mentoring works. Ultimately, it is a matter of learning, whether the outcome is betterment of the self and the society or for the deterioration of the society. Even terrorism involves a continuous mentoring process, which leads to a kind of brain washing and influencing a person's way of thinking and ideology. However, our intension of understanding of the concept of mentoring is only from the point of positive benefit to the individual, humanity, organization and to the society at large.

Nagendra Prakash - Well wisher

ಗುರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಕನ್ನಡದೊಳಗೆ 'ಓಣಿ ಕೂಸು ಬೆಳೀತು ಕೋಣಿ ಕೂಸು ಕೊಳೀತು' ಅಂತ ಒಂದು ಗಾದೆ ಮಾತಿದೆ. ಈ ಗಾದೆ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಒಂದು ಬೆಳೆಯುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಮಗುವಿಗೆ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ, ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ವಿಶಾಲವಾದಂತಹ, ಮುಕ್ತವಾದಂತಹ ವಾತಾವರಣ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅದು ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತೀರ ಸಂಕುಚಿತವಾದ ಸೀಮಿತವಾದ ವಾತವರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಂತಹ ಎಲ್ಲ ಕೌಶಲಗಳ ಕಲಿಕೆಯ ಮೊತ್ತದೊಳಗೆ ಶಾಲೆಯ ಒಳಗೆ ಸಿಗುವಂತಹದ್ದು ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕಲಿಕೆ. ಮಗು ಶಾಲೆಯ ಹೊರಗೂ ಕೂಡ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇದು ಸಹಜವೂ ಹೌದು ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಬಾಲಬಳಗದೊಳಗೆ ಬಹಳ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಶಾಲೆಯ ಹೊರಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗೀತದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಪೋಟೋ ಅಥವಾ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು, ಚಾರಣ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ.

Background image by Geeta Bhagwat

ಈಗ ಇದನ್ನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಸ್ತರಿಸಿ 'ಗುರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ' ಅನ್ನುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಏನಿದು ಗುರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ? ಇಂಗ್ಲೀಷಿನೊಳಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಶಬ್ದ ಅಥವಾ ಕಲ್ಪನೆ ಅಂದರೆ 'ಮೆಂಟರಿಂಗ್'. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೆಂಟರ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗುರು ಎಂಬುದು ಸಂವಾದಿಯಾದ ಶಬ್ದ -- ಇದು ನನ್ನ ಗ್ರಹಿಕೆ. ಕನ್ನಡದೊಳಗೆ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಕರು, ಮಾಸ್ತರು, ಸರ್, ಮೇಡಂ, ಮಿಸ್, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಬೋಧಕರು ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಗುರುಗಳು ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿಸುವವರೇ ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳು ಒಂದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಥ ಛಾಯೆ ಇರುವುದು ನಮಗೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಛಾಯಾಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗುರು ಅನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಒಂದು ತುದಿಗೆ ಬಹಳ ಎತ್ತರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಮೆಂಟರಿಂಗ್ ಅಥವಾ ಗುರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಅಂದ್ರೆ ಏನು? ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಕೇವಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾದದ್ದಲ್ಲ; ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಪಾಲಕರಿಗೂ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಹ ಮಾತಿದು. ಒಬ್ಬ ಕಲಿಯ ಬಯಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು, ಕೌಶಲವನ್ನು, ಕಲೆಯನ್ನು, ಯಾರು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಲಿಯೋದು; ಕಲಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ಗುರು ಆಗೋದು. ಗುರು ಆಗೋದು ಇದರರ್ಥ ಏನು? ಗುರು ಆಗೋದು ಅಂದರೆ ಅವರವರ ಕಲಿಕೆಯ ಹಸಿವು ಕಲಿಕೆಯ ವೇಗ ಕಲಿಕೆಯ ವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಹತ್ತು ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು, ಕೌಶಲವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವದು. ಬಹಳ ಆಳವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಳಗಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧಾರೆಯೆರೆಯುವದು.

ಗುರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಇದು ಗುರುವಾಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ಗುರು ಮತ್ತು ಗುರುತ್ವ ಶಬ್ದಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ. ಸೌರ ವ್ಯೂಹದೊಳಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಹವೆಂದರೆ ಗುರು ಗ್ರಹ. ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯೇ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು ಎನ್ನುವ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆಯಾದರೂ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುವ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಭೂ ಗ್ರಹದಂತಹ ನೂರಾರು ಭೂ ಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಹದೊಳಗೆ ಇಡಬಹುದು. ಗುರು ಗ್ರಹವು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು. ಗಾತ್ರ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ದ್ರವ್ಯ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಗುರುತ್ವಾಕರ್ಷಣ ಶಕ್ತಿ -- ತನ್ನಡೆಗೆ ಬೇರೊಂದನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಗುರು ಅನ್ನುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಳಗೆ ಇರಬೇಕಾದಂತಹ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶ ಅಂದರೆ ಈ ಗುರುತ್ವ. ಗುರುತ್ವ ಅಂದರೆ ಏನು? ಗುರುತ್ವ ಅಂದರೆ ಅಪಾರವಾದ ಜ್ಞಾನ. ಜ್ಞಾನದ ಜೊತೆಗೆ ವಿವೇಕ, ತಾಳ್ಮೆ, ಸಂಯಮ ಮತ್ತು ಇವೆಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಅಡಿಪಾಯವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಸಹನೆ ಇವೆಲ್ಲ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗುರು ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಗುರು ಆದವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು, ಕಲಿಯುವ ಹಸಿವು ಇರುವವರನ್ನು ತಮ್ಮತ್ತೆ ಆಕರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ನಿಧಾನವಾಗಿ, ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಪ್ರಕಾರವೇ ಕಲಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಗುರುಕುಲಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹದೊಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಈಗ ಸನ್ನಿವೇಶ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣ ಗುರುಗಳು ದೊರಕುವುದು ಇಂದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಬಾಲಬಳಗದೊಳಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು; ಮಕ್ಕಳು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು, ರುಚಿ ಇರುವಂತಹದ್ದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಸೆ.

ಋ ನೆ ತರಗತಿಯ ಸೀಮಾಗೆ ರಂಗೋಲಿ ಕಲಿಯುವ ಆಸೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಂಗೋಲಿ ಕಲೆ/ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಶಾಲೆಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದೊಳಗೆ ಕಲಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಕಲಿಸಿದರೂ ತೀರ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯ ಸಮೀರನ ಅಜ್ಜಿ ಆರೇಳು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ರಂಗೋಲಿ ಕಲೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡವರು. ಸೀಮಾ ತನಗೆ ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಇದ್ದ ಸಮಯದೊಳಗೆ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ರಂಗೋಲಿಯನ್ನು ಕಲಿಯುವದು. ಅಜ್ಜಿ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪೂರ್ಣವನ್ನು ಇವಳಿಗೆ ಕೊಡೋದು. ಇದು ಗುರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಯ ಚೌಕಟ್ಟು ಅಡ್ಡಿ ಆಗಬಾರದು. ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಆಗಿರಬಹುದು, ರಜೆಯ ದಿನಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ಪರಸ್ಪರ ಅನುಕೂಲ ಸ್ಥಳ, ಸಮಯ, ಸನ್ನಿವೇಶ, ಇವುಗಳ ಲಾಭ ಪಡೆದು ಕಲಿಯುವ, ಕಲಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ರಂಗೋಲಿ ಅಂದರೆ ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವದಲ್ಲ. ಗುರುಗಳಾದವರು ಅದರ ನೂರಾರು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಗುರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಗುರುಗಳು ರಂಗೋಲಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳು, ಗಣಿತಕ್ಕೂ ರಂಗೋಲಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ, ರಂಗೋಲಿ ಒಂದು ಕಲೆ ಹೇಗೆ, ರಂಗೋಲಿ ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಹೇಗೆ, ರಂಗೋಲಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ, ರಂಗೋಲಿಯ ತಯಾರಿಕೆ ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇದಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಅಜ್ಜಿ ಸೀಮಾಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ರಂಗೋಲಿಯ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದೆಯಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ನಮಗೆ ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು ವಿಷಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅದು ಜೇನು ಸಾಕಾಣಿಕೆ, ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲೆಯುವುದು, ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವುದು, ವಾಹನಗಳ ರಿಪೇರಿ, ಕ್ಷೌರ ಮಾಡುವುದು, ಕಸಿ ಕಟ್ಟುವುದು, ವೆಬ್ ಡಿಸೈನಿಂಗ್ ಹೀಗೆ ಏನೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹತ್ತು ಹಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರಿಂದಲೇ ನಾವು ಕಲಿಯುವಂತಹ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು, ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಜಾ ಏನೆಂದರೆ ಕಲಿಯುವ ಹಸಿವೆ ಇದ್ದದ್ದೇ ಆದರೆ ಕಲಿಸುವವರು ಯಾರೂ ಆಗಬಹುದು.

ನಲವತ್ತು ವರ್ಷದ ಒಬ್ಬ ವಕ್ತಿಗೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬಹುದು, ಹಾಗೇ ಎಂಟು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಉಪಯೋಗಿಸುವದನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡಬಹುದು. ಈ ಕಲಿಸುವ, ಕಲಿಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸು, ಜಾತಿ, ಅಂತಸ್ತು, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಟ್ಟ, ಇದ್ಯಾವುದೂ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದುಬಹಳ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಲಾಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಲಿಯುವವರಿಗಿಂತೂ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಒಂದು ಹೊಸ ವಿದ್ಯೆ, ಕೌಶಲ, ಕಲೆ ಸಿಕ್ಕೇಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಲಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಲಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ತಮ್ಮ ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ತಮ್ಮ ಅರಿವಿನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಖರೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಗುರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಅರ್ಥಾತ್ ಗುರು ಅನ್ನುವವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ದೊಡ್ಡ ಗುರು ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರಿಗೂ ಲಾಭ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಲಾಭ ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ ದುಡ್ಡು ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ಕಲಿಯುವ ಮತ್ತು ಕಲಿಸುವವರಿಗೆ ಕಲಿಸುವ ಸಂತೋಷ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಸಮಾಜದೊಳಗಿರುವ ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಗುರುಗಳ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಪಾಲಕರಿಗೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತ ಬೆಳೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಬಾಲಬಳಗದ ಕನಸುಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಚಿಗುರು ಚೆಲುವೆಯ ಎರಡನೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಪುಟ್ಟ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಅದೇ ರೀತಿ ಮೂರನೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹಲವರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆ, ಯಕ್ಷಗಾನ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯ/ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಈ ಗುರುಗಳು ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ. ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವವರು ಈ ಗುರುಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ನಂತರ ಪರಸ್ಪರ ಅನುಕೂಲದ ಸಮಯವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು. ಕಲಿಯುವವರು ಒಬ್ಬರು, ಇಬ್ಬರು, ಅಥವಾ ಹತ್ತು ಜನರಾಗಬಹುದು. ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆ ಆಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ, ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಆಗಿರಬಹುದು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯೊಳಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಈ ಕಲಿಯುವ ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಗುರುಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಗುರು ಪರಿಚಯ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಶಾಲೆಯ ಹೊರಗಿನ ಕಲಿಕೆ-- ಗುರು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಚಂದವಾಗಿ ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸೋಣ .

ಸಂಜೀವ ಕುಲಕರ್ಣಿ

Background image by Geeta Bhagwat

ನಾನು ಅನುಪಮಾ ಥವಳೆ.
ಬಾಲಬಳಗದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಹಾಗೂ
ಪಾಲಕಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ
ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿಯಾಗಿದ್ದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್,
ಸಾಹಿತ್ಯ, ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ, ನೃತ್ಯ,
ಸಂಗೀತ, ನಾಟಕ, ಪರಿಸರ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ
ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ
ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವವರು ನನ್ನನ್ನು
ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು. ಈ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ನನ್ನ
ಒಂದು ಕವಿತೆಯನ್ನು ನೀವಿಲ್ಲಿ
ನೋಡಬಹುದು.

anupamadhavale@gmail.com

ಅನುಪಮಾ ಥವಳೆ
'ಭಾಗೀರಥಿ' ಸಪ್ತಾಪುರ್ 2 ನೇ ಕ್ರಾಸ್
ಧಾರವಾಡ.
ಬಾಲಬಳಗದೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ :
ಪಾಲಕಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕಿ

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರೇಖೆ
ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊತ ಕೊತನೆ ಕುದಿದು
ತಟ್ಟಿಗೆ ಘಮ್ಮೆಂದು ಇಳಿದು
ಬಾಯಲ್ಲಿ ಲೊಚಲೊಚನೆ ಸುರಿದು
ಮಕ್ಕಳು "ಅಮ್ಮಾ ವಾಹ್ ಏನು ರುಚಿ!" ಎಂದಾಗ
ಅಗ್ನಿಯನ್ನೆ ನನ್ನ ಕಿಚನ್ ಗ್ಯಾಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವ ನಾನು
ಸೀತೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ
ಬೇಕಿಲ್ಲ ನನಗೆ "ಅಗ್ನಿ ಮಿಂದ ಪುನೀತ" ಎಂಬ
ರಾಮನ ಸರ್ವೆರ್ವೇಷ.

ಆಫೀಸಿನ ಗದ್ದಲಗಳಲ್ಲಿ
ಮನೆಯ ಕಿರಿಕಿರಿಗಳಲ್ಲಿ
ನಾನು ಅಹಲ್ಯೆಯೆಂಬ ಶಿಲೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ
ಖಾತೆಗೆ ಸ್ಯಾಲರಿ ಬಿದ್ದಾಗ
ಶಾಪಿಂಗಿಗೆ ಬ್ಯಾಗು ಹಿಡಿದಾಗ
ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಸಿಕ್ಕಾಗ—
ನಾನು ಚಿಗುರಬಲ್ಲೆ,
ಜೀವ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವತಃ ಪಡೆಯಬಲ್ಲೆ
ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ ನನಗೆ ರಾಮನ ಪಾದಸ್ಪರ್ಶ.

ನನ್ನ ಕಾರಿನ ಸ್ಪಿಯರಿಂಗ್ ನಾನೆ ಹಿಡಿದಾಗ,
ಚುನಾವಣೆಗೆ ನನ್ನ ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವಾಗ,
ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಡೀಲ್ ಮಾಡುವಾಗ,
ನನ್ನ ಕ್ಯಾಮರಾದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವನ್ನೇ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವಾಗ,
ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಮೌಸ್ ನಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸುವಾಗ---
"ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರೇಖೆ" ಎಂಬುದು ನನಗಿಗೇ ಕೇವಲ
ಜಿರಲೆ ಓಡಿಸುವ ಔಷಧಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ ಅಷ್ಟೇ

LET GO

Your fingers sitting warmly
In my hand____
I feel them slowly slipping....
Don't worry, I won't hold you back.
I neither control nor possess.
You are free to choose____
Either to stay or to leave,
Like a bird on the branch.
Branch can only give space
But not tie down the bird.

Of course it is very hard____
Not to cling,
Not to hold your hand tight,
Or.... just to wait you may come back.
But-- I flow with life....
And the rule is not to hold on...
But to LET GO.

ಅನುಪಮಾ ಥವಳೆ

ನಾನು ಪ್ರಕಾಶ ಭಟ್ . ಬಾಲಬಳಗದಲ್ಲಿ ಪಾಲಕನಾಗಿದ್ದೆ.
ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ
SCOPE ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಹಾಗೂ CEO ಆಗಿದ್ದೇನೆ.
ನೀರು, ಸುಸ್ಥಿರ ಕೃಷಿ , ಯಕ್ಷಗಾನ , ಗಮಕ ಕಲೆ ಈ
ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದು ತಮಗೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ
ಎಂದಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.
ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ link ನೋಡಬಹುದು

[Video 1](#)

[Video 2](#)

Click on the links above
to watch video

Rural Development

Dr Prakash Bhat
Secretary & CEO
Society for Community Participation and Empowerment (SCOPE)
Betdur Compound, Malamaddi Dharwad 580007
Tel+918362445044
www.scopedharwad.org

bhatps@gmail.com
ವಿಳಾಸ : #೧೯ ಬಯಲು , ಹೊಯ್ಸಳ ನಗರ ಹಳಿಯಾಳ ರಸ್ತೆ ಧಾರವಾಡ -೦೩

ಬಾಲಬಳಗದೊಂದಿಗಿನ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ : ಪಾಲಕನಾಗಿದ್ದೆ

ಯಕ್ಷಗಾನ ವೇಷಧಾರಿ

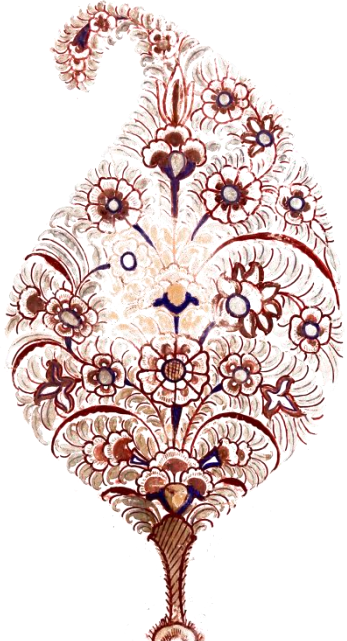

ನಾನು ಸುಜಾತಾ.ಎಂ.ಎನ್. ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕ ಕಲಾ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಬಾಲಬಳಗದಲ್ಲಿ ೬ ಹಾಗೂ ೧೦ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿ ಸ್ಮರಣೀಯವಾದ ಒಂದು ವರುಷ ಕಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ, ಸೌಂದರ್ಯ, ಸರಳತೆ, ಶಬ್ದ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಕಂಡು, ಈ ಅಪೂರ್ವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬಯಸಿದವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವುದು ಒಂದು ಸತ್ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಭಾಷಣ ಶಿಬಿರ, ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕ, ಸುಭಾಷಿತದ ಅರ್ಥ ಅರಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವವರು ಭಾನುವಾರ ಹಾಗೂ ರಜಾದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು

sujatha.mattur@gmail.com

ವಿಳಾಸ: ಮನೆ.ಸಂ. ೪೨/ಬಿ, "ನಿಸರ್ಗ" ಜಯನಗರ ೧ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಗಲಗಲಿ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಂ ಹತ್ತಿರ ಧಾರವಾಡ.

ಗೀತಾ ಭಾಗವತ್

ನನ್ನ ಹೆಸರು ಗೀತಾ ಭಾಗ್ಯತ್. ಬಾಲಬಳಗದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕಿ ಹಾಗೂ ಪಾಲಕಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಈಗ ಸಾಧನಕೇರಿ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಚಿತ್ರಕಲೆ ಹಾಗೂ ಕರಕುಶಲತೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಇವುಗಳನ್ನು ಆಸಕ್ತರಿಗೆ ಕಲಿಸಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ನೀವು ನೋಡಬಹುದು.

ಸಂಪರ್ಕ ಸಮಯ : ಪ್ರತಿದಿನ ಸಂಜೆ

geetabhagwat9@gmail.com

Mob: 0836- 2775451

ಸುರೇಶ ಹೆಗ್ಗೇರಿ

ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸುರೇಶ ಹೆಗ್ಗೇರಿ. ನಾನು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಗ್ಯಾರೇಜನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಚಾರಣ, ಹಾವು ಹಿಡಿಯುವುದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಗ್ಯಾರೇಜ್ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಆಸಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವರು ನನ್ನ ಗ್ಯಾರೇಜಿಗೆ ಬಂದು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೂ ಇವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ. ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇಡೀ ದಿವಸ ಗ್ಯಾರೇಜಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಗುತ್ತೇನೆ.

Mob. No: +91 944 856 5136

ವಿಳಾಸ: ಸುರೇಶ್ ಗ್ಯಾರೇಜ್, ಮಾಳಮಡ್ಡಿ ಸ್ಟೇಷನ್ ರೋಡ್, ಧಾರವಾಡ.

ನಾನು ಶಿವಾನಂದ ಹೊಂಬಳ, ಬಾಲಬಳಗದೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಎರಡು ಮೂರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ.

1. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಬಂಧ - ಬಾಲಬಳಗದ ವಾತಾರಣ ಹಾಗೂ ಕಾಳಜಿಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಧ್ವನಿಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಬಾಲಬಳಗಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸುವ ಮೂಲಕ
2. ಚಿಂತನ ಸಂಬಂಧ - ಬಾಲಬಳಗ ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಯ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಮನಸ್ಕತೆ
3. ಪಾಲಕನಾಗಿ: ನನ್ನ ಮಗಳು ಕುಮಾರಿ ವಚನಶ್ರೀ ಬಾಲಬಳಗದ 4ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಡ್ತಾ - ಓದ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಶಿಕ್ಷಣ, ಶಿಕ್ಷಣ ಕುರಿತ ತಾತ್ವಿಕ ಶೋಧನೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ತಾತ್ವಿಕ ಚಿಂತನೆ, ಪ್ರವಾಸ, ಸಂಗೀತ, ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕೃಷಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಗಾಡರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದು.

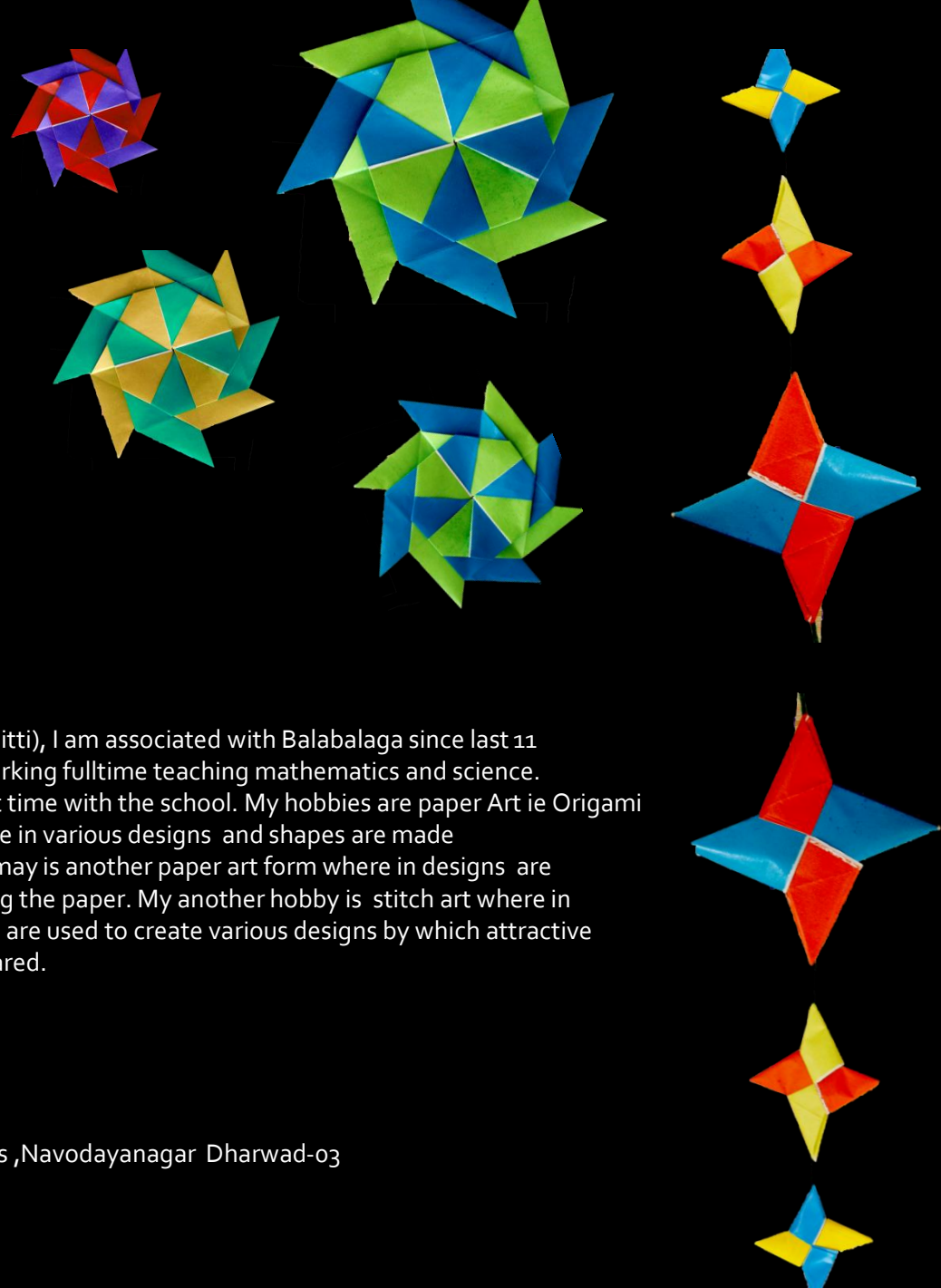

shivahombal@gmail.com / dhwanitrust@gmail.com

ವಿಳಾಸ: ಧ್ವನಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೇಂದ್ರ.

14, 3ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, 7ನೇ ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆ, ಕಲ್ಯಾಣ ನಗರ, ಧಾರವಾಡ - 7

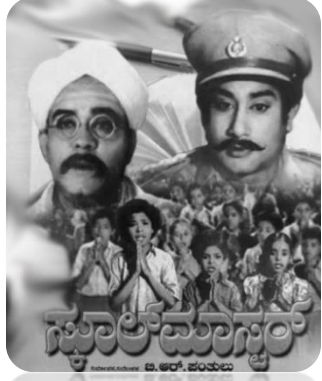
I am Gouri Moushi (Geeta Ritti), I am associated with Balabalaga since last 11 years. Till last year I was working fulltime teaching mathematics and science. Now I am working only part time with the school. My hobbies are paper Art ie Origami is a Japanese art form where in various designs and shapes are made by folding the paper, Kirigami is another paper art form where in designs are made by cutting and folding the paper. My another hobby is stitch art where in needles and colour thread are used to create various designs by which attractive greeting cards can be prepared.

geeta@baalabalaga.edu.in

9448328797

Address: 'Bharati' 15th cross ,Navodayanagar Dharwad-03

ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಸ್ಟರ್

೧೯೫೮ ರಲ್ಲಿ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಚಲನಚಿತ್ರ 'ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಸ್ಟರ್'. ನಂತರ ಇದು ತೆಲಗು, ಮಲಯಾಳಂ, ಹಿಂದಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದು ಬಿ. ಆರ್. ಪಂಥುಲು, ಡಿಕ್ಟಿ ಮಾಧವರಾವ್, ಉದಯಕುಮಾರ್, ಶಿವಾಜಿ ಗಣೇಶನ್, ಜೆಮಿನಿ ಗಣೇಶನ್, ಬಿ.ಸರೋಜಾದೇವಿ, ನರಸಿಂಹರಾಜು ಹಾಗೂ ಹಲವರ ಅಭಿನಯದ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಚಲನಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ರಜತಮಹೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಮೊದಲ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರ ಇದಾಗಿದೆ. ಚಿತ್ರಕಥೆಯು ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆದ ಬಿ.ಆರ್.ಪಂಥುಲು ಅವರ ಸುತ್ತ ಹೆಣೆಯಲಾಗಿದೆ. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಊರಿಗೆ ಬಂದ ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಸ್ಟರ್, ಶಾಲೆಯ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಎದುರಾಗುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಆತ ಹೇಗೆ ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಈ ಚಲನಚಿತ್ರ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಹಾಸ್ಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಜೀವನದ ಪಾಠವನ್ನು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ.

PARENTS AS EDUCATORS

A bilingual book on educating the child.

Does the child get "the best education" in today's 'best school'?

Can't parents become better teachers than school-teachers?

What does 'discipline' mean to a school-going child?

How much does the child need a teacher?

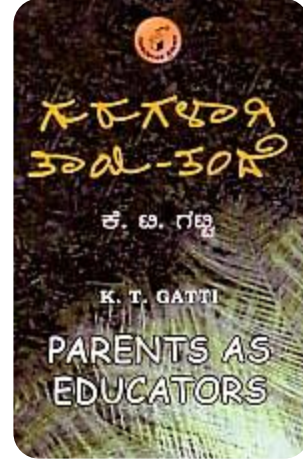
How can the parents try to expand the learning capacities of their child?

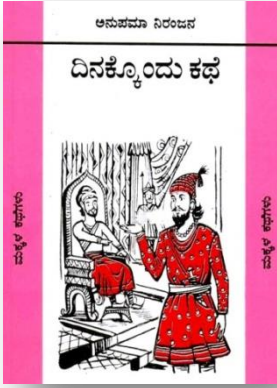
How to create a real learning mind?

How to make a school, too?

How to teach the child to read and write fast from the very beginning without learning the alphabet letter by letter?

These and many such questions are discussed in this book.

ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಡಾ.ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನರವರು ಬರೆದ ಕಥಾ ಮಾಲಿಕೆ. ಇದು ೧೨ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸರಳ ಹಾಗೂ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಡಿ ವಿ ಕೆ ಮೂರ್ತಿ ಇದರ ಪ್ರಕಾಶಕರು.

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳನ್ನು, ಇತರ ದೇಶಗಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು, ಜಾನಪದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಸರಳವಾಗಿ ಹೆಣೆಯಲಾದ ಸಂಪುಟಗಳ ಮಾಲಿಕೆ. ವರ್ಷವಿಡೀ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆಯಂತೆ ಓದಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲಂತೆ ೩೬೫ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಪುಸ್ತಕದ ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು: "ಹೇಗೂ ನೂರಾರು ಕಥೆ ಬರೀತೀರಿ. ಮುನ್ನೂರ ಅರವತ್ತೆದೇ ಬರೆದಿದ್ದೀ. ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆಯಾಗ್ತದೆ" ಎಂದರು ಶ್ರೀ ನಿರಂಜನ, ಈ ರೀತಿ 'ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಕಥೆ'ಯ ಉದಯವಾಯಿತು. ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾದದ್ದು. ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹು ಬೇಗ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ. ಆದರೂ ಹಲವು ಅಕ್ಟರ್ ಬೀರ್ಬಲ್ ಕಥೆಗಳು, ತೆನಾಲಿ ರಾಮನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿರುವ ಪ್ರಯೋಗ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿದೆ. ಹೆಚ್ಚೇನೂ ವಿವರಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಪಂಚತಂತ್ರಗಳಂತೆ ಯಾವುದೇ ನೀತಿಗೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಲ್ಲದ ಕಥೆಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

Children of Heaven is a 1997 Iranian family drama film written and directed by Majid Majidi. It is about a brother(Ali) and his sister(Zahra) and their adventures over a lost pair of shoes. Ali's family lives in a poor South Tehran neighbourhood, and are in financial trouble, so he fears to tell his parents about the lost pair of shoes. Ali tells Zahra about the shoes and begs her not to tell their mother; she agrees. Zahra wears them to school in the morning and returns them to Ali at midday so that he can wear it to attend afternoon classes. However, the uncomfortable arrangement between him and his sister leads to Ali being late three times in a row, no matter how hard he runs. In the mean time, Ali learns about a children's footrace competition, in which the 3rd place winner would be awarded with one week vacation camp and a pair of sneakers. He participates for the sake of shoes. But, to his bitter disappointment, in a hard-fought dash to the finish, he accidentally places first instead. Ali returns home where Zahra is waiting for him. Ali eventually achieves success in racing career.

This is really a good beginning. Innovative and creative effort is visible all through Chiguru Chilume. This will become a documented evidence to the contemporary achievements. I am sure you will come out with more visuals, stories and poems by children in future volumes. Wish a grand success.

Chandrashekhara Damle
President, Sneha School Sullia.

It was really interesting to read and I really appreciate the efforts put in by the students and also the teaching staff for encouraging the students. Please keep the tempo moving and the good work.

One suggestion, which you may please consider to incorporate in your forthcoming issues ;

Dedicate one/two pages and you may call it as “ Gyaan Gangaa ” under which you may consider the following
Ø Encourage students to ask questions and provide answers by the expert staffs

Ø Latest happenings particularly in the field of Science / Arts / Literature etc. etc..

Ø Information regarding competitive exams , Institutes etc..

Srinivas Ayodhya

ಕೆಲವು
ಸಲಹೆಗಳನ್ನು
ಈ
ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಅಳವಡಿಸಲು
ಆಗಿಲ್ಲ.
ಕ್ಷಮೆ ಇರಲಿ.

Wow tumba chennagide,, che nanu intade kanasu kanta idde but late adru khushi athu,,, thanks...

Gurumurti Mehendale

Great Work!! We get to be in touch with the school even now through this. Good deed!

Parinita joshi

Dear Minchu & Team CC,
Hearty Congratulations.
A very nice creative piece.
Hats off to all the team members.
We wish see more and more Chigus like this to grow into big branches & flower regularly.
Wish you Good Luck.

Regards
Shree Padre

ಚಿಗುರು ಚಿಲುಮೆ ಬಹಳ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಲೇಖನಗಳು, ಪುಸ್ತಕ ಸಲಹೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯೇ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಆಯ್ಕೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳು ತೆಗೆದ ಚಿತ್ರಗಳು ಸೊಗಸಾಗಿವೆ . ಚಿಗುರು ಚಿಲುಮೆ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ,

ಬೃಂದಾ ರಾವ್

ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳು!

ನಮ್ಮ ಬಳಗ

ಸಂಪದಾ

ದೀಪಕ

ಶರತ್

ಮಿಂಚು

ಚಿನ್ನಯೀ

ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ಮೆಚ್ಚಿ, ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದ ಚಿನ್ನಯೀ ಗೆ ನಮ್ಮ ಬಳಗದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಸ್ವಾಗತ.

ನಮ್ಮ ಈ ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಮೆಚ್ಚುಗೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ.

ನೀವು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಯಾವುದಾದರೂ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಜೋಡಿಸಬಹುದಾದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ.

ನಮಗೆ ಮಿಂಚಂಚೆ ಬರೆಯಿರಿ.

chiguruchilume@gmail.com